

der kunde lægges til Grund for en Om-lægning af Valgkredsene.

Jeg skal derefter med nogle faa Ord omtale enkelte Ting vedrørende Regeringens Administration. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte — jeg tror i Fjor — her i Salen, at Tillid avler Tillid, og dette Ministerium var et Tillidens Ministerium, Regeringen viste Tillid til Folket, og nu skulde Folket ogsaa vise Tillid til Regeringen. Desværre tale Kendsgeneringerne et andet Sprog. Man kan nævne en hel Række vigtige baade Lovgivnings- og administrative Foranstaltninger, hvorved denne Regerings enkelte Medlemmer have vist en afgjort Mistillid til Befolkningen og grebet ind paa en saadan Maade, at de have krænket de Rettigheder, Befolkningen sidder inde med og sætter stor Pris paa, jeg skal eksempelvis nævne, at da Skatte-lovene bleve forelagte, indeholdt de en Bestemmelse om, at en Fjerdedel af et kommunalt Raads Medlemmer kunde modsætte sig, at Skatterne i Kommunen forhøjedes. Det var et stærkt Indgreb i det kommunale Selvstyre, og det viser afgjort Mistillid til vore Kommunalbestyrelser i Landet, at man saaledes vilde indskrænke en Ret, de tidligere have været i Besiddelse af. Ved Retsreformen saa vi noget lignende. Den Indflydelse, Kommunerne havde haft over deres Politi, skulde ved Retsreformen indskrænkes. Heldigvis blev det dog noget afværget. Kirkeligningsloven i København viser afgjort Mistillid hos Kultusministeren til de bevilgende Myndigheder her i Byen, idet det er blevet saaledes, at en anden Myndighed end Kommunalbestyrelsen har faaet Lov til uden at spørge Kommunalbestyrelsen, uden at tage Hensyn til dens Meninger og Ønsker, at udskrive Skatter hos Københavns Borgere. I Loven om Skolebespising blev det slaet fast, at Kommunerne nu ikke maa give mere end Halvdelen af det Beløb, der indsamles ad privat Vej. Tidligere havde vi i København og adskillige andre Kommuner haft Ret til at give til denne humane Sag det, vi fandt rimeligt og rigtigt. Denne Ret blev indskrænket ved den Lov, som den højtærede Kultusminister forelagde. Jeg siger, det viser ogsaa en afgjort Mistillid til de bevilgende Myndigheder i Kommunalbestyrelserne.

Men jeg tror dog, det værste og grim-meste Indgreb, der er gjort endnu fra Regeringens Side, er et Cirkulære, der er blevet udsendt af den højtærede Indenrigsminister for et Par Maaneder siden. I Anledning af de Skattevedtægter, som ere

under Udarbejdelse rundt omkring i Kom-munerne, har den højtærede Indenrigsmin-ister udsendt et Cirkulære, som, hvis det bliver fulgt rundt omkring i Landet, kan blive af overordentlig stor og skadelig Ind-flydelse og bevirke, at mangfoldige, mange Tusinde Mennesker kunne miste deres kom-munale Valgret. Den højtærede Minister skriver i dette Cirkulære følgende: „Det kan ikke anses udelukket, at der i Ved-tægten“ — o: Skattevedtægten — „fast-sættes et Minimum for den Skat, som oppebæres af Kommunen hos den enkelte Skatteyder“. Men dette er i absolut Strid med Skattelovens § 7. Der tales i denne Paragraf ikke om noget som helst Mini-mum, men det hedder i den, at rene Ind-tægter kunne nedsættes efter Lignings-myndighedernes fri Skøn, *dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder*. Det er her i klare og tydelige Ord udtalt, at Skatteydelsen ikke kan bortfalde: Det Skøn, som Ligningsmyndighederne kunne udøve, kan vel gaa ud paa at nedsætte Skatteindtægten, men kan ikke gaa saa vidt helt at stryge den. De kunne ned-sætte den med 99 pCt., om de ville, men de kunne ikke nedsætte den med 100 pCt., saa at Skatteydelsen helt bortfalder, hvad der vilde betyde, at vedkommende kunde blive strøget af Ligningslisten og der-ved miste sin kommunale Valgret. Dette Cirkulære har vakt megen Misstem-ning rundt omkring i Landet. I Venstres Presse, der for en stor Del skal forsvare alt, hvad Ministeriet foretager sig, er der Blade, som ikke have villet eller ikke tur-det meddele dette Cirkulæres Ordlyd. Der er dog andre, hæderlige Venstreblade, som have anset det for deres Ret og Pligt at angribe Ministeren for dette Cirkulære, og den socialdemokratiske Presse har ligeledes angrebet Ministeren stærkt for det. Der er desværre reaktionære Sogne- og Byraad nok i dette Land, og det er ikke nødven-digt, at den højtærede Indenrigsminister giver dem Anvisning paa, hvorledes de skulle komme den Smule Valgret til Livs, som Smaafolk have ude i Kommunerne. Men efter at Ministeren har udsendt dette Cirkulære, ville disse reaktionære Sogne- og Byraad have en Slags Autoritet for, at man uden Samvittighedsskrupler kan stryge Smaafolk af Ligningslisterne og derved berøve dem deres Valgret. Der kunde være stor Fare for, at f. Eks. hele Landarbej-derklassen, der kun kan ansættes til en ganske ringe Skatteindtægt, fordi dens Indtægt jo er saa overordentlig lille, kan blive strøgen af Ligningslisterne og dermed